

Lov, om Spare- og Aaankasjer.

§ 8.

Har en Sparekasse ikke blot tabt sin Reservecapital, men ogsaa paadraget sig et saadant Underflud, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende, skal Sparekassenspektoren, naar Underfludet erkjendes af Sparekassens Bestyrelse, være beføjet til at standse en saadan Sparekassens Virksomhed. Stiller Bestyrelsen Sikkerhed for Underfludet og denne godkjendes af Indenrigsministeren, bortfalder Standsaaringen, i modsat Fald bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling. Erkjender Bestyrelsen dertimod ikke Underfludet, maa Sparekassenspektoren indbringe Sagen for det i § 6 omhandlede Nævn, der da endelig afgjør, om Underfludet er tilstede eller ikke. Gaar Kjendelsen i den førstnævnte Retning, vil Bestyrelsen dog endnu kunne undgaa Konkursen ved at stille Sikkerhed som ovenfor nævnt.

Saa vel i de heromhandlede Tilfælde som, hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gennem Justitsministeren anordne Boets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere tilstede.

Saa snart en Sparekassens Bestyrelse bliver vidende om det i nærværende Paragraf omhandlede Underflud, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underfludet fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gjøre Indberetning derom til Sparekassenspektoren.

§ 9.

Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt Intet er foretaget om Anvendelsen af det tilbageværende Overflud, eller om hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Kassen hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnligge Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overfludet bliver at anvende.

§ 10.

De i Lov om Firmaer m. m. af 23de Januar 1862 indeholdte Bestemmelser om anonyme Selskaber og Foreninger skulle ogsaa gjælde med Hensyn til Sparekasser. Dog ere Skole- eller Dre-Sparekasser fritagne for at erlægge Betaling for Registrering af Anmeldelser efter nævnte Lovs § 16, forsaavidt de indskrænke deres Virksomhed til at modtage Indskud og indbetale disse til en almindelig Sparekasse.

§ 11.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overflud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vexelsomsætning. Slige Pengeinstitutter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved isvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekasssevillkaar opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen ere tilsagte Sparekasser.

Herfra gjøres dog Undtagelse for de nu bestaaende Institutter af den nævnte Art, der i Henhold til den hidtil gjældende Lovgivning tillige drive Sparekasssevirkomhed. Naar disse Institutter maatte ønske at fortsætte den nævnte Forening af Bank- og Sparekasssevirkomhed under de i nærværende Lov givne Forskrifter, skal dette kunne tilstedes dem saavel for Hovedinstituttet som for de fra dette alt oprettede Filialer, uden at de derved miste de hidtil nydte Begunstigelser. De paagjældende Institutter have i saa Fald inden 3 Maanedes fra denne Lovs Ikrafttræden for Indenrigsministeren at anmeldte, at de agte at fortsætte deres Virksomhed i Overensstemmelse med nærværende Lov, og Indenrigsministeren skal da være bemyndiget til for 10 Aar ad Gangen at forlænge de det vedkommende Institut nu indrømmede Begun-